

SLOVENKA

GLASILO SLOVENSKEGA ŽENSTVA

Zvezek 20.

V Trstu, 7. oktobra 1899.

Letnik III.

Enkrát samó ...

Enkrát samó še, dete moje,
Naj s Tàbo se sestanem jaz,
V oči sanjave lepe Tvoje
Zamaknen gledam kratek čas!

Enkrát samó naj še položim
Na ramo svojo Ti rokó
Ter ginen Tèbi vse potóžim,
Kar mi toži srcè bolnó!

Enkrát samó še poljubujem
Naj usta Ti, lasé, oči,
Na to srcé Te pritiskujem,
Ki za-Te, deva, le gori!

Enkrát samó v naročju zjoče
Naj Tvojem moje se srcé,
Kropé mi lica solze vroče,
Ki iz obupa se rodé: —

Na vek slovó čem potlej vzeti,
Za Te moléč, Te blagrujoč:
Neskončna sreča Tèbi svéti,
Objèmi mène groba noč ...

Ljubomil Žálnik.

Prepozno.

Prepozno, prepozno razcvéla,
je roža jeseni ob poti ...
Prepozno, prepozno zapéla,
je tičica v gozdni samoti ...

Ta roža razcvéla je méni,
ljubavi prepozna cvetica ...
In pozna, kot tice jeséni —
ta pesen — je njena glasnica ...

Bogomila.

